

Obsah

1. Zimné sviatky našich prastarých rodičov...**str.3-6**
2. Maturanti – Skúška dospelosti sa blíži.....**str.7**
3. Rozhovor s pani profesorkou Alenou Cilíkovou.....**str.8**
4. Ima3kulačky u nás v škole.....**str.9**
5. Iný, ale náš - Martin Porupka.....**str.10-11**
6. Umelecký kútik.....**str.12-13**
7. Historické okienko - Nevinná vrahyňa.....**str.14-15**
8. Zo sveta módy - zima v meste.....**str.16-17**
9. Šport.....**str.18**
- 10.Chvíľka zábavy.....**str.19-20**
- 11.Predstavujeme sa – Lukáš Krč – Turba a Martina Sláviková.....**str.21**
- 12.Redakcia.....**str.22**

Editoriál

Blížia sa nám sviatky a s nimi čas odpočinku, ale aj predvianočného zhonu a stresov. Najmä ak nakupujete darčeky na poslednú chvíľu. To potom vystojíte dlhé rady v obchodoch a často aj tak nenájdete to, čo potrebujete. Potom musíte ísť do každej tretej predajne, pretože práve tu by to mohli mať. K darčekom sa vám primotá do cesty ešte upratovanie domu a pečenie koláčikov. Veď bez toho neexistujú správne slovenské Vianoce.

Nakoniec si však môžete užiť čarovné dni lásky a štedrosti v kruhu rodiny a blízkych. Povedzte, nestojí to za tie všetky starosti? Pri dobrom filme si vychutnáte vaše koláčiky, a to s pocitom, že všetko je tak pekne upratané a vyzdobené. A pri rozbaľovaní darčiekov sa potešíte dvakrát. Najprv, keď prekvapíte iných, a potom, keď prekvapia oni vás.

Po Vianociach ale nesmúťte, veď je ešte aj Silvester a Nový rok. Dva dni veľkých osláv, ktoré niektorých určite vyženú von, ba možno i do veľkých miest. Len si dávajte pozor na pirátov pod nohami, narobia totiž veľkú šarapatu.

Cez prázdniny ale nezabudnite na náš časopis TEENS. Radi vám sprijemníme prestávky pri upratovaní alebo si nás otvorte, keď v televízii nebude nič zábavné. Pokiaľ nás však budete čítať ešte pred Vianocami, prajeme vám pekné sviatky a veľa darčiekov. Oddýchnite si a v novom roku sa stretneme opäť

Lukáš a časopis TEENS

Viete, že...?

...8.decembra 2010 sa v našej škole konala olympiáda z anglického jazyka?

...13.decembra bola olympiáda aj z nemeckého jazyka?

...**Linda Šagátová** získala hlavnú cenu v celoštátnej autorskej súťaži Literárna Senica?

...19. – 25. februára 2011 idú prváci na lyžiarsky výcvik do Makova?

Zimné sviatky našich prastarých rodičov

Vianoce, ten čas mnohých krás, sa nám už blíži. S ním ožíva čarovná atmosféra zimných sviatkov. Mestá hýria svietiacimi žiarivkami na prichystaných vianočných stromčekoch a výklady obchodov lákajú ľudí pestrým osvetlením. Taktiež môžeme vidieť, ako pribúdajú sviečky či ozdoby v oknách susediacich domov. Avšak naši starí rodičia nepoznali také bohaté Vianoce. So svojimi skromnými podmienkami dokázali aj tak naplniť domovy pokojom a štedrosťou. Vedeli nahradiť dnešné filmy a počítače oveľa zdravšími zvykmi, na ktoré dnes už iba často spomínajú.

Obdobie adventu

Zimné sviatky odjakživa otvára zapalovanie prvej adventnej sviečky. Spravidla to býva štvrtá nedeľa pred Štedrým večerom. Advent je slovo, ktoré nám v sebe nesie posolstvo tichého, nádejného očakávania príchodu malého Ježiška. Kedysi mal skôr význam pôstu, oddychu a rodinného zblíženia. Ľudia si mali ušetriť úrodu do nasledujúceho zberu. Taktiež sa mohli venovať svojej rodine, odpočinúť si a popritom pripraviť náradie na budúci rok.

Tradícia adventných vencov začala v Nemecku r. 1838. Vtedy priniesol Johann Wichern koleso od voza opusteným sirotám v domove. Pôvodne malo slúžiť ako svietnik pri spoločnom stole. Drevené koleso však deti ozdobili vetvičkami jedličky aj farebnými stuhami a Johann na ňom zapálil prvú sviečku. V tom čase sa na ňom denne zapalovala nová sviečka, dnes sa na adventnom venci zapalujú štyri sviečky, každý týždeň pred Vianocami jedna.

Mikuláš

6. decembra chodila skupinka dvoch až troch mladých mužov po celej dedine a navštevovala domy, kde žila mládež. Oblečení boli do konopných košiel a gatí, vypchatí slamou a poviazaní reťazou. So sebou si nosili taktiež vrece. V každej chalúpke boli obdarovaní ovocím alebo menším peňažným darom. Mikuláš, ako ho poznáme dnes, k nám prišiel až po druhej svetovej vojne. Jeho korene siahajú až do Turecka, kde údajne na začiatku nášho letopočtu Svätec Mikuláš existoval. Už ako mladý bol široko - ďaleko známy a povestný svojou štedrosťou a dobročinnosťou.

Bol to ľudomil, ktorý všetok svoj majetok rozdal chudobným sirotám a vdovám, preto sa darčeky od Mikuláša tradujú do dnešných čias. Neskôr sa stal biskupom v Myre (Južné Turecko). Vďaka svojej dobrej povesti sa stal patrónom obchodníkov, námorníkov, majiteľov záložní, voňavkárov či lekárníkov.

13.december alebo Deň Svätej Lucie

13. december patrí Svätej Lucii. Na rozdiel od Mikulášov sa za Lucie obliekali dievčatá vo veku okolo 15 rokov. Mali biely oblek, boli zamaskované, aby ich nikto nepoznal, so sebou nosili štetku, ktorou náznakovo vymetali kúty izby. Prichádzali s tancom a ich návšteva mala očistný charakter, zbavovali obydlia zlých vplyvov, za čo ich obdarovávali ovocím či menším finančným príspevkom. V predvečer tohto sviatku sa na celom území Slovenska jedol cesnak alebo sa ním robili na dvere

kríže, čo zabránilo prístupu démonov. Cesnak dávali ľudia zjesť i dobytku. Na odohnanie negatívnych síl naši predkovia robili hluk. Údajne takto odrádzali démonov od príchodu k ľudským príbytkom. Zvlášť sa zastavili na krížnych cestách, kde, ako predpokladali, sa stretávali bosorky.

V domácnostiach boli ráno ženské návštevy nežiaduce. Ktorá žena prišla 13. decembra do cudzieho domu ako prvá, bola považovaná za osobu s nekalými úmyslami, čiže „bosorku“.

Luciový stolček

Na odhalenie identity „stríg“ sa používali najrôznejšie predmety a praktiky. Na Slovensku sa najznámejším nástrojom stal tzv. Luciový stolček. Išlo o malý stolček jednoduchých tvarov. S jeho výrobou sa malo začať na deň Lucie, a to tak, že každý deň sa malo na ňom niečo pripraviť bez použitia klinec a kladiva. Celý mal byť z dreva. V noci si ho dotýčny „majster“ zobral so sebou na polnočnú svätú omšu. A vraj, keď na ňom počas bohoslužby sedel, uvidel pri oltári všetky dedinské strigy. Mali pri sebe aj predmety, pomocou ktorých robili ľuďom zle. Po svätej omši muž utekal rýchlo domov, aby ho miestne bosorky nedolapili. Pri úteku mal preto za seba hádzať mak, pomiešané obilie alebo ihly. Tieto predmety údajne bosorky dostatočne zabavili, aby muž stihol uniknúť nebezpečným pazúrom.

Obdobie od Lucie do Vianoc bolo v mysliach prostého ľudu naplnené čarovnou atmosférou.

Predvianočné dni boli vhodné na rozmanité veštby, predpovede, zistenia. Pochopiteľne, nechýbali ani vyhl'adávané ľúbostné čary.

Prostriedkom na určenie ženícha bolo v slovenskej ľudovej tradícii najčastejšie jablko. Dievčatá každé ráno pred východom slnka alebo večer po západe odhryzli z jablka. Ak jablko začalo hniť, bola to predzvesť, že dievča sa svojej svadby nedožije. Ak ostalo pekné, vyšlo dievča pri zvonení na Štedrý večer pred dom, hrýzlo zvyšok jablka a obzeralo sa, ktorého muža prvého zazrie. Jeho meno malo byť zhodné s menom jej nastávajúceho.

Na strednom Slovensku od Lucie do Štedrého dňa si dievča každé ráno odlialo z čerstvo prinesenej vody do zvláštnej nádoby, určenej na tento účel. Pred odchodom na polnočnú omšu si vo vode umylo tvár a ktorý mládenec sa o ňu v kostole obtriel šatami a utrel tak vodu, mal byť jej ženíchom.

Čarovali aj chlapci. Napríklad v Terchovej mládenec robil od Lucie do Vianoc povrieslo (slamený povraz), ktoré mal na polnočnej omši obkrútené okolo tela. Po návrate domov si mal ľahnúť na stôl, jeden koniec povriesla priviazať o nohu stola, druhý koniec o vlastnú nohu. S dievčaťom, ktoré ho prišlo vo sne odviazať, mal ísť na sobáš.

Všeobecne známy bol spôsob veštby, keď si vydajachtivé dievčatá (mládenci) napísali na trinásť lístočkov dvanásť mien potenciálnych ženíchov (neviest) a trinásť nechali prázdny. Každý deň sa jeden lístoček spálil, predposledný ráno na Štedrý deň. Ten posledný sa večer otvoril. Práve tento lístoček mal prezradiť meno nastávajúceho (nastávajúcej).

Na Myjave dievčatá napichovali vianočný pupák na kôl v plote. Ak do týždňa zmizol, malo sa dievča do roka vydať. Taktiež mohli zistiť, odkiaľ bude pochádzať ženích. Keď dievka zamietla izbu a smeti vyniesla na hnoj, načúvala, odkiaľ zašteká pes. Práve tým smerom mal bývať jej budúci nápadník. Ďalším kúzlom bola škrupinka so zvyškami štedrej večere pod vankúšom, ktorá mala privolať vyvoleného.

Štedrý deň

Vianoce mali pre ľudí veľký význam. Každá činnosť vykonaná v tento deň v malom, navodila ten istý účinok vo veľkom po celý nastávajúci rok. Preto sa ľudia zameriavali predovšetkým na zabezpečenie hojnej úrody a na dobrú starostlivosť o dobytok..

Prípravy na štedrovečernú hostinu prebiehali od skorého rána, pričom všetko muselo byť hotové skôr, ako sa začala v kostole omša. Naši starí rodičia si ešte pamätajú pekne zasnežené cestičky, keď sa museli do kostola občas i brodiť.

Večera sa zvyčajne začala o siedmej hodine. Gazda vstúpil do miestnosti, rozhodil do kútov orechy a povedal: „Radujte sa kúty, Kristus pán sa narodil!“ Na stole nesmeli chýbať plodiny, ktoré sa urodili počas roka na poli (jačmeň, raž, pšenica, cesnak, jablká, prípadne aj strukoviny), pretože by nasledujúci rok nevyrástli. Nemohlo sa zabudnúť na zvieratá. Gazdiná po večeri odniesla z každého jedla kúsok, aby aj zvieratá vedeli, že sú Vianoce. Jedlo sa nechávalo aj pre zosnulých, ak by sa náhodou vrátili. Do nasledujúceho dňa sa nesmelo odkladať zo stola.

Po večeri chodili spievať „šchedráci“ pod okná vianočné piesne. Neobišla sa ani jedna chalupa. Niekedy sa koledníci spájali do menších, ba aj väčších skupín. Deti boli za svoje úsilie odmeňované koláčikmi a dospelí slivovicou.

Vianočný stromček

Prvýkrát sa ozdobené vianočné stromčeky objavili asi len pred 400 rokmi v Nemecku, kde pre nemeckých mešťanov a bohatú vrstvu predstavovali blahobyt. Chudobní ľudia ich nahradili vetvičkami, ktoré po domoch rozdávali vinšovníci. Ak sa dnes pozeráte na vianočný stromček u vás doma, nájdete v ňom množstvo pestrofarebných žiaroviek, sladkostí, salóniek, krásnych sklenených ozdôb s hviezdikami či guľami, mašľami či reťazami. Ale nebolo to tak vždy ...

Prvé vianočné stromčeky si ľudia zdobili tým, čo si vypestovali doma v záhrade, najčastejšie čerstvými či sušenými jablčkami, hruškami alebo orechmi. Neskôr sa začali používať aj perníky, papierové ozdoby, rôzne figúrky zo slamy, rôznych tráv či kukuričného šúpolia. Samozrejme, vyrobiť takéto ozdôbky nebolo jednoduché, chystali sa už mesiac pred sviatkami. Vianoce mali svoje čaro, pretože rodina bola po večeroch spolu alebo sa ľudia stretávali pri „driapaní“ peria a deti pritom vystrihovali ozdoby na stromček. Dôležité bolo, že sa pri vianočnom stromčeku zišla celá rodina.

Betlehem

Betlehem zobrazuje svätú rodinu: Jozefa, Máriu a Ježiška. Nájsť ich môžeme v kostoloch, stavali si ich aj niektoré rodiny, dokonca omnoho skôr, ako sa objavili vianočné stromčeky. Živý betlehem vytvoril sv. František z Assisi, keď v r. 1223 v jaskyni v Grecciu v Taliansku zorganizoval vytvorenie živého betlehemu. Vytvoril drevenú konštrukciu, požičal si domáce zvieratá – osla a vola, našiel dobrovoľníkov, ktorí predstavovali Máriu a Jozefa. Dieťaťom bola bábka.

V Rajeckej Lesnej môžeme vidieť Slovenský betlehem, z ktorého bola prvá časť odhalená 26. novembra 1995, o rok neskôr druhá časť a celý uzrel svetlo v novembri 1997. Uprostred diela sa nachádza scéna Božieho narodenia a je začlenená do obce Rajecká Lesná. Okolo nej

sú zastúpené všetky slovenské regióny svojimi najznámejšími miestami a pamiatkami. Hrady Devín, Bratislava, Trenčín, Orava, katedrály v Nitre, Trnave, Spišskej Kapitule, Košiciach a iné. V pozadí sa týči Kriváň, jeden z tatranských štítov, ktorý je symbolom slovenskej krajiny.

Štedrovečerná hostina

Keďže Vianoce sú kresťanským sviatkom, telo Ježiška predstavuje práve oblátka, ktorá sa je na Štedrý deň s medom a cesnakom. V 19. storočí však mali výsadu piecť vianočné oblátky len učitelia či organisti. Dva či tri dni pred Vianocami ich školopovinné deti roznášali do rodín. Oblátky sa formovali horúcimi kliešťami a začali sa piecť hneď po Lucii. Odovzdávanie oblátok sprevádzali vinšom. Napríklad takýmto: „Vinšujem vám šťastný Štedrý večer, aby vám dal Pán Boh zdravia, šťastia, hojného Božského požehnania a po smrti kráľovstvo nebeské dosiahnuť.“

Jedlo na štedrovečernom stole bolo rôzne, záležalo od krajiny, kde ste sa nachádzali. Na Myjave sa začínalo prípitkom, dodnes používanou medovou pálenkou. Prvým chodom museli byť oblátky s medom a cesnakom. Potom nasledovala kapustnica, v ktorej sa varili huby, sušené slivky a klobása. Niektoré okolité lokality túto dobrotu vymenili za slepačiu polievku. Vyvarená sliepka sa jedla nakoniec s chlebom alebo zemiakovým šalátom. Pre Myjavu sú typické makové pupáky.

Okolo stola niektorých domácností bola zlatá reťaz, ktorá symbolizovala pevnosť rodiny.

Prvý a druhý sviatok vianočný

Božie narodenie sa oslavovalo ako jeden z najväčších sviatkov roka. Nesmelo sa nič robiť a dojedalo sa jedlo z predchádzajúceho dňa. Ľudia ale nezostávali sedieť doma. Opäť chodili z chalupy do chalupy vinšovať.

Štefanské zábavy boli veľkou príležitosťou na vytancovanie. Dievčatá si potrpeli každý rok na nové šaty, aby boli pekné a prilákali mládencov.

Traja králi

Traja králi ukončili čarovné obdobie vianočných sviatkov. Aj na tento deň sa chodilo po domoch. Ľudia sa prezliekali do bieleho odevu s papierovými vysokými čiapkami, palicou a hviezdou.

Juliána Dolníková, Lukáš Krč – Turba

Skúška dospelosti sa blíži

Ako každý rok, i tento je aktuálnou témou maturita. Tohto roku k maturitnej skúške v našej škole pristúpi 74 žiakov, z toho 41 chlapcov a 33 dievčat. Začiatok školského roka 2010/2011 im priniesol nejednu zmenu. Neznamenal pre nich len koniec letných prázdnin, koniec celodenného oddychu, ničnerobenia, kúpania sa, cestovania a venovania sa svojím koníčkom, ale začalo pre nich niečo nové. Do tejto školy prišli buď ešte ako malé deti, ktoré sa ešte hrávali, alebo ako teenageri, ktorí mali hlavu plnú šibalstiev, no dnes si už musia osvojiť správanie dospelých ľudí, čo si s ubiehajúcim časom začínajú uvedomovať, i to, že ich čas v strednej škole sa neúprosne kráti a nemožno ho zastaviť. Jediné, čo môžu, je vychutnávať si posledné mesiace, potom im už do konca života ostanú len spomienky, ako im bolo dobre v gymnaziálnych laviciach, i keď sa neraz sťažovali na množstvo učiva či iné veci. Maturanti zistili i to, že toho učenia doteraz nebolo až tak veľa, ako si mysleli. Presvedčilo ich o tom kvantum vedomostí, ktoré sa musia naučiť alebo si zopakovať k takzvanej skúške dospelosti. Samozrejme, posledný rok nie je spojený len s povinnosťami, ale i s príjemnými chvíľami pri pozývaní profesorov na stužkovú, pri pečatení triednej knihy, no vrcholom zábavy je stužková slávnosť, na ktorú budú študenti i s ich rodičmi spomínať do konca života. V našej škole ako prvá mala stužkovú trieda IV.B už 13.novembra 2010, túto triedu nasledovala IV.A 10.decembra a ako posledná ostala VIII.O, ktorá mala stužkovú slávnosť 17.decembra 2010. Všetky triedy stužkové absolvovali v príjemnom prostredí spoločenskej miestnosti nášho gymnázia. Na tento večer čakali dlho, a pritom tak rýchlo „preletí“. Veď ako sa hovorí, dobrého býva málo. Z dám v krásnych šatách a z gentlemanov sa opäť stanú študenti a miesto toho, aby sa zabávali, sa po vianočných sviatkoch opäť začnú naplno venovať škole a pomaly sa pripravovať na písomné maturity, ktoré sú už takmer „za dverami“. Termín písomnej maturity zo slovenského jazyka a literatúry je stanovený na utorok 15. marca 2011. 16. marca 2011 bude písomná forma maturitnej skúšky z predmetov anglický jazyk, nemecký jazyk, ruský jazyk, francúzsky, španielsky a taliansky jazyk. Každý študent je povinný písať maturitu zo slovenského a jedného cudzieho jazyka. Maturitná písomka z matematiky, ktorá sa uskutoční 17.marca 2011, sa týka len žiakov, ktorí si zvolili maturitu z matematiky. Táto písomná forma maturity je pre všetkých žiakov v Slovenskej republike rovnaká, preto je najspravodlivejším testovaním vedomostí maturantov, ale žiakov dokáže aj neuveriteľne vystresovať. Veď nejednen maturant si už poplakal alebo „ponervačil“ ráno pred maturitou. Tieto písomné maturity stačí napísať na 30%, aby bol študent pripustený k ústnej maturitnej skúške. Tá však už je z každého maturitného predmetu, ktorý si študent zvolil a na ktorý sa počas celého roka pripravoval. Po zvládnutí svojej prvej skúšky dospelosti študenti začínajú pracovať alebo sa pripravovať na prijímacie skúšky na vysoké školy. Rozhodnutie ohľadom výberu vysokej školy ovplyvní študentov do konca ich života, preto by tomu mali venovať dostatočnú pozornosť. Je rozdiel, či budete do konca života tvrdo fyzicky pracovať za mnohokrát nepriaznivého počasia, alebo budete sedieť v teplej kancelárii. Takisto vždy nezáleží až tak od platu, ak by ste to zamestnanie mali nenávidieť, ale je dôležité, aby ste boli v ňom šťastní.

Martina

Rozhovor

Po dlhšom čase sa k nám vracia naša obľúbená pani profesorka Alena Cilíková, a preto sme sa rozhodli urobiť s ňou krátky uvítací rozhovor ☺.

Kde ste študovali?

- Na trnavskom gymnáziu a potom na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave.

Prečo ste sa rozhodli byť pedagogičkou?

- Veľmi ma zaujíma práca s deťmi.

Mali ste aj svoj pedagogický vzor?

- Pedagogický vzor som nemala, keďže som vyštudovaná vedkyňa. Dalo by sa povedať, že som „pedagogický samouk“.

Prečo ste prišli bývať na Myjavu?

- Hľadala som pokojnejšie miesto na život, ale keďže som mestský človek, nemohlo to byť na dedine... a na Myjave sa mi veľmi páči ☺

Aké zmeny ste postrehli medzi jednotlivými generáciami detí?

- Deti sú komunikatívnejšie, nie sú zakríknuté, neboja sa povedať svoj názor. V dnešnej dobe majú ľahší prístup k informáciám a aj učiteľ sa od nich môže všeličo naučiť.

Ako si spomínate na svoje školské časy? Mali učitelia väčší rešpekt?

- Určite tam bol väčší rešpekt. Dá sa povedať, že nikto ani „nepípol“. Tiež bol obmedzenejší prístup k informáciám a ani štúdium cudzích jazykov nebolo také ľahké.

Ako bolo na materskej dovolenke?

- Dobré ☺. Aj keď musím povedať, že materská dovolenka nie je dovolenkou, ale prácou na 24 - hodinový úväzok (aspoň ten prvý rok).

Pracovali ste niekde po materskej?

- Keďže som po skončení školy pracovala v súkromnom zdravotníctve v oblasti asistovanej reprodukcie, začala som v tomto odbore pracovať aj po materskej, konkrétne v Piešťanoch. Táto práca bola ale úplne odlišná a chýbal mi v nej ten ruch a spätná väzba, ktorej sa mi dostane medzi týmito ľuďmi. Keď je človek v spoločnosti toľkých mladých ľudí, cíti sa byť tiež mladým.

Máte nejaký obľúbený typ žiaka alebo ste striktné objektívna?

- Vždy ocením, keď je žiak kreatívny, nebojí sa a vie povedať svoj názor. S takými deťmi sa hneď lepšie pracuje ☺

Za rozhovor pani profesorka veľmi pekne ďakujem a tešíme sa, že je znova medzi nami.

Veronika

Boli u nás IMA3KULAČKY

28. októbra 2010 sa v našej škole znova odohralo prijímanie prvákov a 1. O do komunity študentov našej školy.

Celý večer sa niesol v skvelej atmosfére a po chodbách sa ozýval smiech (či už ten úprimný, alebo škodoradosný).

Niektoré úlohy naozaj nešetřili našich spolužiakov a mali čo robiť, aby ich zvládli.

Ventilátor, napodobňovanie zvierat, strúhanie mrkiev, spievanie, tancovanie a nosenie čudesných tabúľ sa určite zapíšu do večných spomienok, na ktoré nezabudne i po rokoch nikto z nás.

Lucia Čierna

INÝ, ALE NÁŠ

Prvý pohľad nestačí na to, aby ste zistili, že šesnásťročný chlapec, ktorý navštevuje 1. A triedu, je trochu iný. Ak sa na neho pozriete okom obyčajného okoloidúceho, zbadáte dlhovlasého mladého muža so šibalským úsmevom na perách a iskriacimi očami v sprievode sympatickej dievčiny. No ak sa zadívate pozornejšie, uvidíte človeka s obrovskou fantáziou a inak stavanými cestičkami zmýšľania, na ktorých mu pomáha osobná asistentka.

Hovorím o mojom spolužiakovi MARTINOVI PORUPKOVI, ktorý trpí chorobou zvanou autizmus.

AUTIZMUS je vývojová choroba, pri ktorej dochádza k problémom v oblasti komunikácie, nadväzovania vzťahov, predstavivosti a mnohým iným. Osoby s touto diagnózou majú problémy i s udržiavaním funkčnej a zmysluplnej konverzácie, dochádza aj k stereotypnému správaniu.

MARTIN nie je v podstate veľmi iný ako ostatné deti v jeho veku. Má vlastné záujmy, rád počúva hudbu (konkrétne rock, metal, j-pop, ale i orchestrálnu hudbu), zaujíma sa o výučbu jazykov a má mnoho ďalších záujmov.

Jeden rozdiel medzi ním a nami je ten, že v škole je iba štyri vyučovacie hodiny, prestávky trávi v školskej knižnici a spoločnosť mu robí mladá asistentka, ktorá mu pomôže vždy, keď to Maťo potrebuje. Zrejme pre neho platí pravidlo : „**Čo na srdci, to na jazyku !**“ A to preto, že jeho postrehy na hodinách bývajú zvyčajne neobvyklé, ale spestrujúce.

Martin bol veľmi ochotný odpovedať na zvedavé otázky, ktoré som mu položila.

Nech sa páči, tu sú ...

TEENS: Ako sa ti zatiaľ páči v novej škole?

MARTIN: *Veľmi. Viem, že existuje mnoho škôl, kde učitelia vyučujú maximálne nelogicky. Táto k nim nepatrí.*

TEENS: Prečo si si vybral práve gymnázium?

MARTIN: *Ak si dobre pamätám, bolo to kvôli jazykom...*

TEENS: Si spokojný s vyučujúcimi?

MARTIN: *Áno! Profesori a profesorky sú úžasní. Majú veľmi veľa pochopenia.*

TEENS: Vyhovuje ti, ako k tebe vyučujúci pristupujú?

MARTIN: *Áno. Nemám s nimi žiadne problémy. Vyhovuje mi aj ich tolerancia k mojej ospalosti v poslednej dobe. ☺*

TEENS: Ktorý predmet sa ti zatiaľ najviacej pozdáva?

MARTIN: *Angličtina. Rozhodne angličtina.*

TEENS: Ktorému by si sa radšej vyhol?

MARTIN: *Vždy to bol dejepis, ale možno sa to začína meniť.*

TEENS: Je teraz pre teba príprava do školy namáhavejšia ako na základnej ?

MARTIN: *O trochu áno.*

TEENS: Čomu venuješ najdlhšie „chvíle učenia“?

MARTIN: *Rozmýšľaniu o neučení? ☺*

TEENS: Čo by si zmenil na hodinách v škole, ak by si mohol ?

MARTIN: *Skrátil hodiny, skrátil prestávky !*

TEENS: Čo by si chcel robiť po ukončení strednej školy?

MARTIN: *Žiaľ, čokoľvek si naplánujem, nevydarí sa. Nechám sa prekvapiť bonboniérkou života.*

TEENS: Čo hovoríš na spolužiakov?

MARTIN: *Netrávim s nimi dostatočne veľa času, takže nemôžem mať jednoznačný názor.*

TEENS: Myslíš, že so spolužiakmi budete dobrý kolektív?

MARTIN: *Je tu tá možnosť. Ja sa snažím „urobiť si“ kamarátov, niekedy až zúfalo. A je len na mojich „obetiach“ , či ma príjmu, alebo nie.*

TEENS: Vyhovuje ti slečna asistentka, ktorú teraz máš ?

MARTIN: *Áno. Páči sa mi, ako vie vyjadriť svoj názor.*

TEENS: A ešte posledná otázka. Čo rád robíš vo voľnom čase?

MARTIN: *Zapĺňam si hlavu ďalšími záujmami. Žiaľ, potom už nič nestíham. Nič.*

Maťovi som veľmi pekne poďakovala za rozhovor a prajem mu aj v mene vás, našich čitateľov, aby sa mu v tejto škole darilo, aby si našiel nových priateľov a aby sa mu splnilo všetko, čo si bude priať.

Umelecký kútik

MODRÉ MOTÝLE

Začalo pršať. Studené kvapky dažďa padali na ich nehybné telá. Neboli mŕtvi, iba odpočívali a užívali si tú neskutočnú voľnosť. Nemuseli byť už viacej priviazaní na tvrdej posteli, teraz pod sebou cítili mäkkosť panenskej prírody. Každý nádych bol sprevádzaný novou myšlienkou, novým pocitom, novou útechou. Boli dvaja a boli jedineční. On a ona.

Dievča a chlapec. Adam a Eva. Kto by len povedal, že sú iní? Malé oči zavreté, tupý výraz nehybný, drevené končatiny rozťahnuté na zelenom letnom koberci a ich nevedomé duše ďaleko stratené vo vesmíre.

Snívali o modrých motýľoch, ktoré poletujú okolo vysokých dubov. Poletovali ako snehové vločky, no nikdy nespádli dolu, nikdy sa neroztopili, nikdy ich nikto nepošliapal. Na zapadajúcom slnku sa im veľké krídla leskli a vyzerali, akoby ich mali zo samého bieleho krištáľu. Jemný vetrík im dul do krídiel a oni sa z toho tešili ako malé deti. Sadali na zelenkasté lístie, na ktorom odpočívali po dlhom, namáhavom dni. Modré motýle boli prenádherne, krajšie ako tie skutočné. Modré motýle boli vymyslené.

Dievča otvorilo oči, posadilo sa a pozrelo na ležiaceho chlapca. Nahlas sa zasmialo a jeho smiech sa ozýval po upršanom okolí. Ťarbavo sa postavilo na nohy a začalo naháňať slnečné lúče, ktoré jemne presvitali spoza ťažkých mrakov. Behalo po lúke a tešilo sa z ničoho. Po krátkej chvíli sa stratilo za mohutnými stromami. Chlapec zostal sám. Čudujúc sa, otvoril zelené oči a vyskočil na malé nohy. Niečo mu chýbalo, niečo nebolo v poriadku, niečo bolo inak. Hlavou mu prebleskli zlaté kučeravé vlásky, štrbavý úsmev a červené topáňky. Spomenul si na detskú tvár, ktorá tu zrazu chýbala.

Okolo hlavy mu preletela včela. Znova si sadol na mokrá zem a všetko bolo zase v poriadku. Zabudol. Zabudol na dievčinu, ktorá nedávno ležala vedľa neho. Nič netušiac si položil hlavku na kolená a začal si pospevovať. Spieval si vymyslenú pieseň, ktorej význam poznal iba on. L'ahol si na trávku, zaspal a na perách mu stále hrala milá, detská, nevinná pieseň.

Pred očami sa mu zase objavili jemné modré motýle. Teraz mu pripomínali malé lesné víly, ktoré poletovali okolo svojej mocnej kráľovnej. Slnko už dávno zapadlo, no ich krídla sa stále leskli v mesačnom splne. No zrazu sa jemný teplý vetrík zmenil na studený severák a motýlie krídla sa strácali v nekonečne tmavej dialke. Motýle sa stratili a už nikdy viac sa nevrátia. Modré motýle odviaľ vietor času a všetko zmizlo.

Ale predsa! Všetko nezmizlo. Letmý úsmev na studenej chlapcovej tvári zostal. Modré motýle odniesli na svojich krídlach aj jeho poddajnú dušu...

Lucia Čierna

Nevinná vrahyňa ?

Spln sa skláňa nad hradbou,
vo chvíli trvajúcej večnosť.
Plač je vtedy krásnou hudbou,
darom ukazujúcim jej krutosť.

Zviera v rukách chladný bič,
fakľou páli ľudskú krásu.
Modlitba je pre ňu nič,
neverí ani božiemu hlasu.

V tmavých chodbách podhradia,
skrýva truhle plné náradia.
Jej oči šabl'u nahradia,
nepočúva, i keď múdri radia.

Meno krásy pozná každý tvor,
hoci obáva sa jeho významu.
Jej slová sú prudkejšie než mor,
predstavujú bohatú uhorskú dámu.

Ó, Alžbeta, vyzrad' svoje tajomstvo,
vypovedz svetu o svojich hriechoch.
Ako si zachovávaš tvoje ženstvo?
Udaj oddaných sluhov trochu!

Krvavá minulosť pretrvá navždy,
prezradí i nespáchané vraždy.
Po tvojom odchode uspí celý kraj,
ty si budeš užívať pekelný raj.

VIANOČNÁ

Dávno odleteli lastovičky hravé,
dávno popadalo lístie stromov pravé.
Vonku už panuje sneh a mráz,
možno pokoj, možno strach zas v nás.

Škorica a jablko rozvoniava v dome,
rodina sa topí v predvianočnom zhone.
Iba deťom hrá na perách úsmev milý,
kto vie, o čom tento rok peknom snili?

Ach, Vianoce, prostý to čas,
plný očakávaní a plný krás.
Ach, Vianoce, nech láska vládne,
žobrák s boháčom do oka si padne.
Ach, Vianoce, tak konečne ste prišli,
pri plnom jedla stole sme sa zišli.

Pomerme sa s nepriateľmi dávnymi!
Oslavujem s blízkymi hlavnými!
Venujme iným, čoho máme mnoho!
„Veď sú Vianoce!“ povedzme si stroho.

Lucia Čierna

Historické okienko

Na hodinách dejepisu ste sa stretli s množstvom významných osobností, ktoré poznačili celosvetové dejiny alebo dejiny rôznych oblastí. Ak by sa vás niekto spýtal na rok narodenia Ľudovíta Štúra, zaiste by ste vedeli odpovedať.

No čo život ľudí, ktorí sa zapísali do dejín iným, netradičným spôsobom? My sa vám budeme snažiť priblížiť obdobie, život a problémy osôb, o ktorých ste s určitosťou počuli, no na hodinách dejepisu sa zrejme s mnohými z nich nestretnete.

Nevinná vrahyňa?

Alžbeta Báthoryová

Krvavá grófka, Čachtická pani, Grófka Dracula - toto sú názvy jednej a tej istej obávanéj uhorskej šľachtickej. Historky o jej zlovestných činoch pozná hádam každý. Krvavé kúpele, týranie mladých panien, krása, mladosť zapadajú do „trestného rebríčka“ Alžbety Báthoryovej.

ŽIVOT

Alžbeta sa narodila 7. augusta 1560 v meste Nyírbátor do bohatej uhorskej rodiny. Jej rodičia, Juraj a Anna Báthory, jej už v útlom detstve vybrali manžela. Chceli tak rozšíriť svoj majetok a spojiť tak svoj rod s ďalším veľmi významným rodom.

Ako 15-ročná uzavrela dňa 8. mája 1575 manželský zväzok s Františkom Nádašdym vo Vranove. Mali spolu 5 detí, no len 3 z nich sa dožili dospelosti (Anna, Katarína, Pavol). Ich manželský život nebol veľmi bohatý, pretože František patril medzi najobávanejších turkobijcov, a preto väčšinu svojho života strávil vo vojne, ktorá ho pripravila aj o životné sily.

Alžbeta, ako správna domáca pani, sa dobre starala o svoje majetky, dokonca i o svojich poddaných. Rodinné bohatstvo si strážila a narábala s ním uvažlivo.

Medzi jej statky patrilo 32 významných hradov a zámkov na území dnešného Slovenska, Maďarska, Rakúska a Rumunska.

Alžbeta bola považovaná za múdru, inteligentnú a vzdelanú ženu, ktorá plynule hovorila troma jazykmi.

POVESTI

O Čachtickej panej sa napísalo množstvo kníh a vypovedalo neskutočné množstvo povestí, ktoré sa od seba líšia až príliš dôležitými faktami.

Medzi najznámejšiu teóriu patrí hádam príhoda s mladou slúžkou, ktorá mala Alžbetu česať. Mladej, nepozornej slúžke sa vraj pošmykla ruka a pošticovala krásnu šľachticnú, ktorá svoju poddanú potrestala tvrdou ranou do nosa. Rana bola taká silná, až dievčaťu vyprskla z nosa krv, ktorá pokropila grófke bledú tvár. Keď si červenú tekutinu poutierala z tváre, zbadala, že pleť je pevnejšia, krajšia a bledšia. V tom okamihu jej hlavou preblesla myšlienka... A tak sa to celé začalo. Únosy mladých panien zo sedliackych rodov, ktorým grófka za ich službu zaplatila hodinami mučenia a smrťou. Krv pre svoje teplé a omladzovacie kúpele dostávala z tiel pomocou železnej panny. Bol to kovový nástroj, ktorý sa podobal skrini, do ktorej sa vložila dievčina a s pomocou ostrých čepelí dostávala z umierajúcich ľudských bytostí všetku krv priamo do kade, kde si grófka užívala svoju „osobnú hygienu“.

Počty obetí sa vo svedectvách rozchádzajú, no najodvážnejší svedkovia tvrdili až o stovkách, iní zase o desiatkach obetí. Po vyčíňaní krvilačnej bestie začali najprv pátrať obyvatelia mestečka Čachtíc, neskôr dokonca aj palatín Juraj Thurzo, ktorý „milú Alžbetku“ dostal do domáceho väzenia, no celý proces trval dlho a dodnes sa nezachovali žiadne dokumenty, ktoré by priamo potvrdzovali jej do neba volajúce hriechy.

SÚD A SMRŤ

Báthoryovú chytili priamo pri čine na Čachtickom hrade dňa 29. decembra 1610.

Od 30. decembra 1610 bola držaná na hrade, kde k nej okrem najbližšej rodiny a kazateľa mal každý zakázaný vstup.

Jej pomocníci Helena Jó, Dora Sentešová, Katarína Benecká a Ján Ujváry vyviazli zo situácie veľmi zle, pretože boli sťatí a upálení.

Alžbeta vo svojej kutici trpela takmer 4 roky. Len potupná smrť ju oslobodila spod okov ťažkých stien. Dňa 21. augusta 1614 (asi) naposledy vydýchla a jej hriešna duša uzrela oheň pekiel ...

LUCIA ČIERNA

Zo sveta módy...

ZIMA V MESTE

Túto zimu nám bude teplo. Do módy sa dostávajú zaujímavé kúsky oblečenia, ktoré predstavili na svojich prehliadkach známi módni návrhári. Trendom sú hrubé pletené svetre, čiapky a topánky s kožušinou.

Ako využiť krátky vzorovaný svetrík, to nám poradí model Jeana Paula Gaultiera. Absolútne štýlový, elegantne ležérny a zároveň streetový outfit je model pleteného kardiganu z dielne Pollini. Aj značka D&G sa v jesennej a zimnej módnjej kolekcii na 2010/2011 zahrála na pletené kráľovstvo a do kolekcie zaradila teplé svetry s motívom sobov a ďalšie iné pleteniny.

Čím originálnejšiu štrikovanú čiapku zvolíte, tým viac zaujmete okolie. Pri nízkych mínusových teplotách sú ideálnou voľbou ležérne XXL čiapky, ktoré zakryjú aj uši, takže omrzliny vám určite nehrozia.

Topánky s kožušinou. Prečo si ich kúpiť? Odolávajú nielen nízkym teplotám, ale aj snehu.

Na piatkový večer...

Tieto topánky Burberry sú veľmi zaujímavé, a to hneď vďaka niekoľkým prvkom. Na prvý pohľad nás zaujme kožušina.

Veľmi pestrým doplnkom na inak elegantných topánkach *Dsquared2* je určite aj lyžiarske červené šnurovanie. Upútať nás môže aj gumová podrážka, ktorá nám dovolí udržať sa aj v zime a s takým vysokým podpätkom na nohách. Navyše si nízke čižmy môžeme obuť aj k džinsam, sukni i k šatám.

Na denné nosenie...

Topánky *UGG Australia* sú populárnou a pohodlnou obuvou, vyhľadávanou nielen v Austrálii, odkiaľ pochádzajú, ale po celom svete. Právě topánky UGG sú vyrobené z kvalitnej dvojitej ovčej vlny. Z jednej strany sú hladké, z druhej chlpaté. Niektoré „fejky“ používajú na výrobu syntetický flis, ktorý je prilepený ku kúskom z lacnej teľacej kože alebo semišu. Decker UGG sa vyrábajú v Číne. Ak je teda na obuvi štítok, že sú vyrobené v Austrálii, potom možno trochu prekvapujúco nejde o pravé UGG Australia.

Nicol Šťastná

Šport

Cezpoľný beh – okresné kolo

5.10. 2010

PKO Trnovce

- 1. miesto – SŠ chlapci
- 1. miesto – SŠ dievčatá
- 2. miesto – ZŠ dievčatá
- 3. miesto – ZŠ chlapci

Bedminton – okresné kolo

19.10. 2010

Gymnázium Myjava

- dievčatá** 1. miesto – GYMY :
Masárová, Dršková
- 2. miesto – SPŠ
- chlapci** 1. miesto – GYMY :
Podmajerský, Januška

Bedminton – regionálne kolo

19.10. 2010

Gymnázium Myjava

- dievčatá** 1. miesto – Trenčín
- 2. miesto – GYMY :
Masárová, Dršková
- 3. miesto – Nové Mesto
nad Váhom
- chlapci** 3. miesto – GYMY :
Podmajerský, Januška

Florbal – okresné kolo

21.10. 2010

Gymnázium Myjava

- SŠ – GYMY chlapci 2. miesto
- GYMY dievčatá 0
- ZŠ – mladší chlapci 3. miesto
- starší chlapci 3. miesto
- staršie dievčatá 2. miesto

Maratón aerobik – okresné kolo

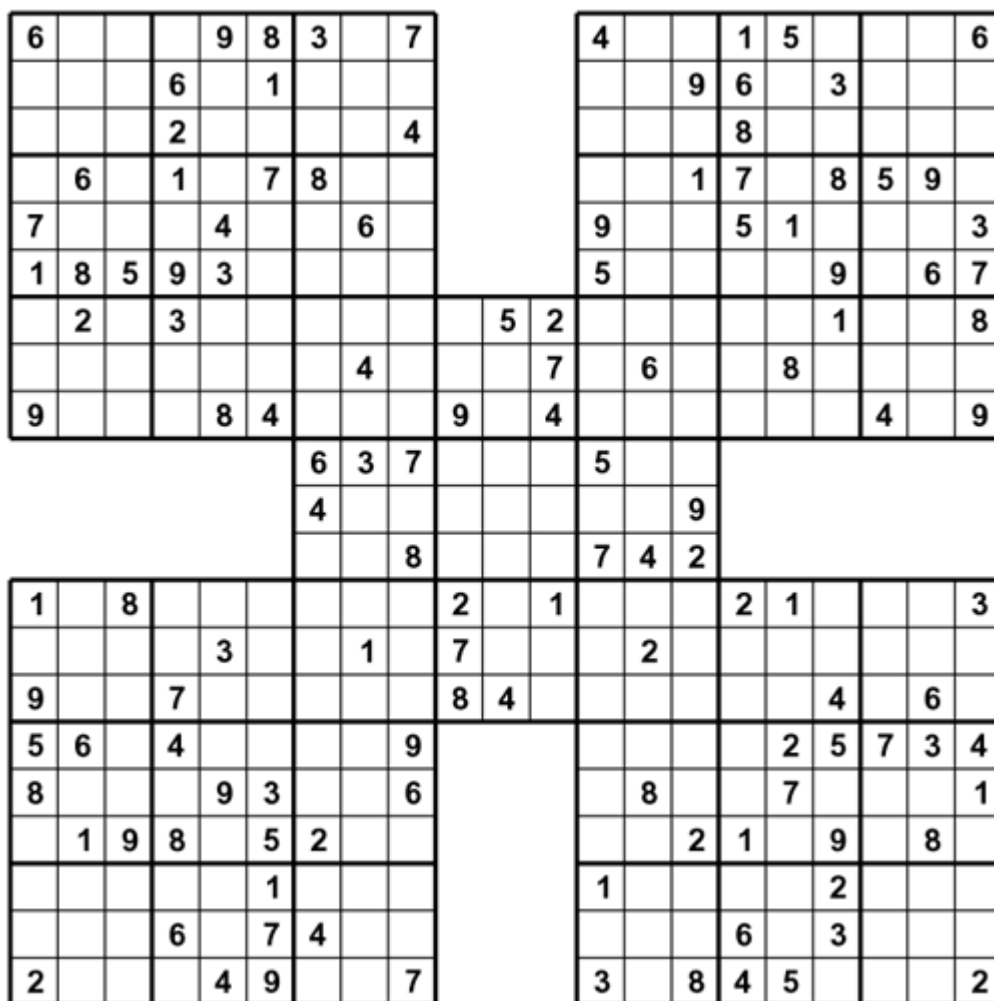
27.10. 2010

Športová hala Myjava

- 1.miesto Andreaa Boorová
- 2.miesto Nikola Ďurčíková
- 3.miesto Júlia Štefková

Chvíl'ka zábavy

A large grid of numbers, likely a crossword puzzle or a data table, with a circular logo containing the number 69 in the top left corner. The grid is composed of a 15x15 grid of numbers. The numbers are arranged in a pattern that suggests a crossword puzzle, with some numbers being bolded. The grid is divided into four quadrants by a vertical line and a horizontal line. The top-left quadrant contains the circular logo with the number 69. The top-right quadrant contains a grid of numbers. The bottom-left quadrant contains a grid of numbers. The bottom-right quadrant contains a grid of numbers. The numbers are arranged in a pattern that suggests a crossword puzzle, with some numbers being bolded.

Premiér na mítingu vraví občanom:

„My chceme len vaše dobro!“

Občania:

„Ale my si ho nedáme!“

Dve predavačky sa rozprávajú za regálmi.

Pribehnú tretia a hovorí:

„Baby, v obchode sú zákazníci!“

„Tak budme potichu, oni zas odídu!“

Mladý muž sa pýta svojho staršieho priateľa:

„Povedz, ako dlho trvá, než prinútiš manželku, aby doma mlčala?“

„No, kámo, to ja neviem. Som ženatý len štyridsaťsedem rokov.“

Študent skladá skúšky. Profesor sa ho pýta:

„Čo najviac spôsobuje potenie u človeka?“

„Vaše otázky,“ odpovie študent.

„Janko, povedz dve zámená.“

„Kto, ja?“

„Výborne, Janko.“

Na rodičovskom združení: „A nezlepšil sa náhodou môj syn?“

„Ale iste, váš podpis už falšuje oveľa lepšie.“

BOD č.1: Učiteľ má vždy pravdu.

BOD č.2: Ak učiteľ nemá pravdu, platí BOD č.1

Zlodej poučuje svojho syna pred odchodom do školy: „Nezávid' spolužiakom, keď sa budú chváliť, čo všetko majú doma. Radšej sa opýtaj, kde bývajú.“

„Počula som, že váš syn študuje na univerzite. Čo z neho bude, až skončí?“ pýta sa známa pani Novákovéj.

„Obávam sa, že už len dôchodca.“

Lukáš a Julka

Predstavujeme sa

Milí čitatelia, tento rok sme pre vás opäť otvorili rubriku, v ktorej sa budeme postupne všetci predstavovať. Niektorých z nás isto poznáte, stretávate sa s nami na chodbách a zdravíte nás. Možno ale neviete všetko, čo v sebe skrývame. Azda v redakcii pracujú buď veľké talenty, alebo sa za písmenkami skrývajú študenti túžiaci po kariére? Trávime čas pri písaní či na diskotékach? Sú knihy našimi záľubami alebo radšej trávime čas na internete? ☺

Prvým adeptom na uverejnenie budem ja, **Lukáš Krč – Turba**. Tento rok zastávam v redakcii miesto šéfredaktora. Možno práve preto, že som hneď po pánovi profesorovi najstarší a taktiež patrím medzi tých, čo tu pracujú najdlhšie. V časopise TEENS sa so mnou stretávate už druhý rok, aj keď do gymnázia chodím už tretí rok. Mám 18, ale stále sa cítim na 15. To bude asi aj mojou výškou a vzhľadom. ☺ Zo školských predmetov mám rád slovenčinu, dejepis a niekedy aj občiansku náuku. Najradšej však na hodinách spím, pretože večery dlho trávim buď na internete, alebo si pozriem na počítači dobrý film. Veď to poznáte. Ani sa nenazdáte a hneď je jedenásť hodín. A to ešte, kým sa dostanete do postele, musíte navštíviť chladničku, WC, kúpeľňu, prípadne niekedy si aj trošku pocvičiť. ☺ Medzi moje záľuby patrí bicyklovanie, prechádzky prírodou, rozprávanie sa s priateľmi či šantenie s frajerkou. Pokiaľ mám dobrú náladu a skvelé nápady, rád píšem. Kedysi, keď som bol mladší a nemusel som sa toľko učiť, ma potešila i pekná kniha. Dnes ale nemám na čítanie veľa času. Väčšinou som totiž s mojou priateľkou, a ak spolu nie sme, tak si píšeme cez internet. A čítať naše správy je niekedy napínavejšie ako tá najlepšia kniha. ☺ Určite chcete vedieť, či práca novinára je mojím vytúženým povoláním. Pravdupovediac, odpoveď na túto otázku nepoznám. Viem len povedať, že písaniu by som sa rád venoval aj v budúcnosti.

Lukáš

Ahojte ☺ Volám sa **Martina Sláviková**, mám 17 rokov a chodím už ôsmy rok do gymnázia. Za pár mesiacov ma už čaká maturita. Budem maturovať z matematiky, fyziky, angličtiny a zo slovenského jazyka. Tento rok mi priniesol omnoho viac učenia ako doteraz, no i tak si vždy nájdem čas na to, čo ma zaujíma a robí ma šťastnou. Čiže aj na prácu v našom školskom časopise. ☺ Najradšej trávim svoj voľný čas so svojimi kamarátmi, s ktorými nepoznám, čo je nuda. Tiež s kamarátkami, s ktorými sa môžem vždy o čomkoľvek porozprávať a poradiť. Takisto veľkú radosť mi robí i môj 2 - ročný zlatý retriever, ktorý si získal srdiečko každého z rodiny i našich známych. ☺ Mojm obľúbeným športom je plávanie, pri ktorom si vždy oddýchnem a z plavárne odchádzam dobre naladená. Skvelým relaxom pre mňa je i hudba. Veľmi rada si prečítam i nejakú dobrú knižku, i keď musím priznať, že pri internete strávim chatovaním omnoho viac času ako pri čítaní. Televíziu nepozerám takmer vôbec. Zato si veľmi rada pozriem film v kine, kde je tá typická atmosféra, alebo obľubujem, keď si s kamarátmi niečo pustíme doma a popritom sa rozprávame. ☺ Milujem zábavu, smiech a dobrú spoločnosť. Riadim sa heslom, že nie je dôležité, kde som a čo robím, ale s kým som. ☺

Martina

Adresa redakcie

Gymnázium
Jablonská 5
907 01 Myjava

Šéfredaktor

Lukáš Krč- Turba

Redakčná rada

Linda Šagátová
Veronika Zgurišová
Nicol Šťastná
Lucia Čierna
Juliána Dolníková
Martina Sláviková

Jazyková úprava

Ľuboš Barbírik

Grafika

Lukáš Krč – Turba
Linda Šagátová

Tlač

Gymnázium Myjava
Miroslav Nemec (úvodná
strana)

